

پیمان زناشویی

دکتر مسعود انصاری

ایرانی، انسانی زناشوئی می کند و نه اسلامی

از انتشارات کانون اندیشه و ران ایرانی

نشانی برای تماس:

نمبر: ۰۲۰ (۶۵۹ ۹۵۸۰)

نشانی در شاهراه جهانی: roushangar@yahoo.com

وشنینگتن دی، سی
۲۷۱۳ / ۲۰۰۶

خطبہ عقد ازدواج در اسلام

در هنگام برگزاری مراسم عقد ازدواج اسلامی، یک آخوند و یا شبه آخوند برای خواندن خطبہ عقد فراغوانده می شود و نخست خطبہ ای در حدود شرح زیر بر زبان می آورد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسٍنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَهْدِهُ اللّٰهُ فَلَا مُضِلٌّ
لَّهُ وَمَنْ يُضَالٌ فَلَا هَادِي لَهُ . يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُولُ اللّٰهُ حَقٌّ تَقَاتِلُهُ وَأَتَقُولُ اللّٰهُ
الَّذِي تَسَاءلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا . إِنْ يُصْلِحَ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا .»

برگردان فارسی متن بالا به شرح زیر است:

«از شرّ نفس و اعمال خود به الله پناه می برمیم، کسی را که الله راهنمائی اش بکند، هیچکس نمی تواند گمراحتش بکند. ای کسانی که ایمان آورده اید، همیشه به الله روی کنید و به او متکی شوید. و به الله متکی شوید و با خویشان یگانگی کنید و بدانید که الله مراقب شماست. و الله منش شما را درست خواهد کرد و گناهان شما را خواهد بخشدید و هر کسی از الله و پیامبرش فرمانبرداری کند به پیروزی خواهد رسید.»

سپس آخوند و یا شبه آخوندی که برای خواندن خطبه عقد فرآخوانده شده، به گونه ای که همه قربانیان این مراسم شرم آور به یاد دارند، به عروس روی می کند و ازاو پرسش می نماید: «آیا اجازه دارم از سوی شما و کالت داشته باشم، شما را به عقد ازدواج آقای درآورم.» هنگامی که خطبه خواننده پاسخ مثبت عروس را دریافت کرد، به داماد روی می کند و همین پرسش را ازوی به عمل خواهد آورد و پس از اینکه پاسخ مثبت داماد را نیز دریافت کرد، از جانب عروس خواهد گفت:

«آنکُتُكَ وَ زَوْجُتُكَ نُفْسِي إِلَى صِداقِ الْمُعْلُومِ.»

مفهوم جمله بالا به شرح زیر است:

«من در برابر پول معینی که به من می دهی خود را به تو به گا.... می دهم.»

عروس در برادر شنیدن جمله عربی بالا که البته هرگاه ایرانی باشد، مفهوم آنرا نمی داند چیست، پاسخ می دهد، «قَبِيلٌ»، یعنی «پذیرش می کنم گایش را.» پیشنهاد نخست را «ایجاب» و پذیرش طرف را «قبول» می نامند و ممکن است ترتیب آن پس و پیش انجام بگیرد.

فرهنگ دهخدا و منتهی الارب که از مشهورترین و معتبرترین فرهنگ ها هستند، واژه «نکاح» را «جماع کردن و گائیدن» ترجمه کرده اند. (فرهنگ دهخدا، جلد (ن)، صفحه ۷۲۱).

همجنین فرهنگ عربی به عربی «الْتَّوْقِيفُ عَلَى مُهِمَّاتِ التَّعَارِيفِ» تألیف الشیخ الامام، عبدالرؤوف بن المناوی، در صفحه ۱۲۰ واژه «نکاح» را چنین تعریف و تفسیر کرده است: «النِّكَاحُ، اِلَاجٍ ذَكْرٌ فِي فَرْخٍ لِيُصِيرُ بِذِلِّكَ كَالْشِي الْواحِدُ.»

چون نویسنده شرم دارد، مفهوم تعریف بالا را به فارسی برگرداند،

از این رو برای زدودن زهر مفهوم زشت و غیر ادبی آن، واژه های به کار رفته در جمله بالا را جدا به این شرح توضیح می دهد: «ایلام = وارد کردن»، «ذکر = آلت تناسلی مرد»، «فی = در»، «فُرج = آلت تناسلی زن»، «لیصیر = برای اینکه بشود»، «کالیشی الواحد = یک جسم واحد». کتاب وجہ دین، نوشته ناصر خسرو که دکتر سید حسین نصر برای آن پیش گفتار نوشته، درباره «نکاح» می نویسد: «معنی نکاح آنست که زن پس از ازدواج باید به فرمان مرد درآید و فرمانبرداری از او را بر خود واجب بداند و در حقیقت پس از نکاح، شوهر و لی زن می شود». افزون بر همه مطالب زشت و شرم آور بالا که در زمان پیوند زناشوئی گفته می شود، در زبان فقه‌ها «صدق» و یا مهریه ای که قرار می شود، مرد به زن بدهد، «حق البصْع» نامیده می شود که نویسنده از ترجمه آن به زبان فارسی شرم دارد و امید است، هم میهنان فرو亨نده خواننده این نوشتار، خود در این باره پژوهش کنند تا دریابند، سرشت اسلام خرافاتی و انسان ستیز تا چه اندازه شرم آور، غیر اخلاقی و نا انسانی می باشد.

بدیهی است که پیمان زناشوئی یک پیوند سپتای مشترک بین یک زن و مرد آزاده بوده و آنها در هنگام برگزاری این پیمان باید تعهد کنند که یک زندگی مشترک و سعادت فرجام را در کنار یکدیگر باشادی و پیروزی بسر آورند، ولی در فرهنگ زشت اسلامی این تعهد برایه واژه هائی که مفهوم بغل خوابی و خرید و فروش تن و اعضای زشت آنرا دارد، انجام می گیرد. از دگر سو، ازدواج یک پدیده اجتماعی است و نه دینی. هر گاه قرار بود ازدواج یک پدیده دینی به شمار رود، پیروان هر دینی، ثمره های ازدواج خود را شرعی و مشروع و فرآورده های ازدواج سایر ادیان را غیر شرعی و نامشروع به شمار می آورند و این امر سبب ایجاد شکاف و اختلاف پایه ای و دائمی بین پیروان مذاهب گوناگون و

مشروعیت وجود آنها و سنتیز ملت های مختلف جهان با یکدیگر می شد.

و اکنون پس از آگاهی از مطالب شرم آور و غیر اخلاقی زشت و خرافاتی اسلام که در بالا شرح داده شد و مدت ۱۴۰۰ سال است در زمان پیمان زناشوئی که در واقع مهمترین پیمانی است که بین یک زن و مرد آزاده برای آغاز و ادامه یک زندگی سعادتمدانه در تمام درازنای زندگی بسته می شود، پیوندگر پیمان زناشوئی بر زبان می آورد، بهمن پیمانی که ما برای پیوند زناشوئی نوآوری کرده ایم در برگ بعد توجه فرمائید. متن این پیمان را نویسنده به دو زبان فارسی و انگلیسی به هم میهنان فرهیخته خود فراداشت می دارد تا زنان و مردان ایرانی که با غیر ایرانیان ازدواج می کنند نیز بتوانند از آن بهره برداری نمایند.

هیچ مسلمانی ایرانی و هیچ ایرانی مسلمان نخواهد بود

بِنَامِ خَدَّا وْ مَجَانِ وَخْرَدِ

سپاس مر خدای راست که جهان و آدمیان آفرید و به آنها موهبت های سیهری و مینسوی دهش کرد تا بر پایه والاندیشی، نیک منشی و پارساروانی با یکدیگر به زندگی نیک فرجام پیردازند.

همچنین، سپاس خدای راست که آدمیان را از دو جنس گوناگون آفرید و در نهاد آنها مهر و وداد قرار داد تا با خرد فرهیخته با یکدیگر زناشوئی کنند و بانیوندی پاک و راست و درست به تولید و ادامه نسل و زندگی پیردازند.

گردش عالم ز جذب عشق دان
گر نبودی عشق کی گشتی این جهان
آتش عشق است کاندر نی فتاد
جوشش عشق است کاندر می فتاد
عشق جوشد بحر را مانند دیگ
عشق سازد کوه را مانند ریگ

امروز به خجستگی و شادی و پیروزی در این گردهم آئی پر شکوه،
پیوند زناشوئی دو انسان آزاده و فروهنده بر پاست. من که
پیوند گر این آئین پاک و مینسوی هستم به گواهی دادار جهان، به گواهی مهر

و سروش، به گواهی روان‌های پاک و پارسا، به گواهی گواهان و همه نیکان و بزرگان این بزم شادی آور از شما خانم پرسش می‌کنم که آیا آقای رابه همسری دائمی خود می‌پذیرید؟
پاسخ: «آری.»

اینک از شما آقای پرسش می‌کنم که آیا خانم را به هم تنی و هموانی و همسری خود می‌پذیرید؟

پاسخ: «آری، با جان و دل می‌پذیرم و با جوهر جان این پیوند را دستینه می‌گذارم.»

اکنون به فرخندگی و خجستگی این پیوند فرمند و باشکوه رسمی و همیشگی، من و همه خویشان و نزدیکان و همه بزرگان و نیکان و یاران باشنده در این جشن شکوهمند از دادار بزرگ و توانا آرمان داریم که به‌این پیوند خجسته و مینوی، پایندگی و استواری، مهر و خوشی و شادی و شادکامی و به شما زن و شوهر فرزندانی نیک و میهن خواه و زندگی دیرپای و نیک انجام ارزانی دارد.

در برابر هوشیدر بزرگ و همه باشندگان در این جشن فرخنده و شادی بخش، به شما زن و شوهری که با انجام این پیوند خجسته زندگی زناشوئی دائمی خود را آغاز می‌کنید، شادباش می‌گوییم و یادآوری می‌کنم:

جان، روان و بدن یکدیگر را از خود بدانید، با هم مهربان باشید، یکدل و یک راه و راست پیمان باشید. فرّ و شکوه ایزدی پیوسته یارتان باد. به خوبی و نیکی و شادی بسر برید، همیشه با یکدیگر راست منش و درست کردار باشید، از هر گونه بداندیشی و دَدْمنشی دور بمانید. خرد را رهنمود

اندیشه و منش خود قرار دهید و از دیدمان های غیر راستین، پنداری، خرافی و احساسی دوری گزینید و نیروهای بوبای خود را در راه های سازندگی و مثبت به کار بسیرید. با مهر باشید، خود را قربانی خشم و تندخوئی قرار مدهید. از بیهوده ها در دمند و رنجور مشوید، رشک مبرید، خودخواه مباشید و هوس در خود مپرورانید. با آزانیاز مشوید، با دشمنان به داد رفتار کنید، به نادانان راه راست و درست را آموزش دهید. دوستانتان را پیوسته افزون سازید، نسبت به بدخواهان شکیبا و سخاوتمند باشید، به درماندگان و بیچارگان یاری رسانید. پاس پدر و مادر، سالخوردگان و بزرگان دانش و هنر را پایه اندیشه و منش خود بگذارید و همه آنها را گرامی بدارید.

در شادی و اندوه یکدیگر انباش شوید و فروزه های یکدیگر را از آن خود بدانید و در رشد و شکوفائی ارزش های انسانی یکدیگر کوشاباشید و پیوسته در پاسداری و نگهداری یکدیگر بر دیگری برتری جوئید. چراغ خانواده خود را روشن و فروزان دارید تاروزگار تان سرشار از شادمانی و پیروزی شود. شما به همبودگاه سینتای ایران وابسته هستید، این سرزمین والا را گرامی بدارید و در پیشرفت و شکوفائی آن کوشش کنید.

حسن تو همیشه در فرون باد
رویت همه ساله لاله گون باد
اندر سر تو خیال عشقش
هر روز که باد در فرون باد

To the Name of the almighty God, the Lord of Life and Wisdom

Men and women are blessed with the gifts of benevolence, passion, and love. These attributes provide the ability for a union based on unconditional love and devotion. This unification, prepared with dedication, acceptance, honesty and trust, marriage provides a couple with safe place to turn during the most tumultuous days of their lives. It is a bond formed out of the deepest sense of completion that one has ever known.

Hail, O Love that brightest us good gain – thou that art the physician of all our ills

The remedy of our pride and vainglory, our Plato and our Galen!

Through love the earthly body soured to the skies: the mountain began to dance and became nimble.

Love inspired Mount Sinai, O lover, (so that) Sinai (was made) drunken and Moses fell in a swoon.

It is really such a great pleasure for all of us, participants of such a great occasion to witness the beginning of the auspicious marital life of Mr. and Ms. I, who has the honor and privilege of reciting the marital

contract, appeal to the infinite insight of the universal virtue, to the righteous virtues of human values, inviting the testimony of the witnesses attending this joyous occasion Ms., do you agree to unite your soul, your heart and your long-lasting life to the spirit, flesh and heart of Mr.? Or in legal term "to marry him?"

Now, I ask you Mr. "Do you agree to share the rest of your long-lasting life with the spirit, and heart of Ms.?

Now, we all the attendees of this sumptuous festivity, all the relatives, members of the families of bride and bridegroom, and all the dignitaries who are participating in this glorious festivity ask the Exalted Lord to give perpetuity, constancy and firmness to this spiritual contract. We wholeheartedly wish the joint life of this genial couple to be filled with exuberance, gaiety, and prosperity. We wish for them the success to bear brilliant children who represent the fruitful and prosperous life of their parents.

At this point that you step into a joint flourishing life, with great pleasure and honor and being far from a pontificator, I have to only remind you that each of you should believe that your life and your soul belongs to each other, try to be always empathetic to each other rather than being sympathetic. Make sure to share not only the joys of the life, but also challenges of the life together. If there were one thing that you should try to surpass each other, it would be tolerance and forbearance.

And finally, please bear in mind that according to Leominster, the philosopher and writer, the middle of years of marriage are the most delicate and crucial. Because in the early years you want each other and in the last years, you need each other. So be very careful in the middle years of your marriage. In this manner, please do not think that it is the last time that you have fallen in love with each other. In the course of your long lasting durable life, you have to fall in love with each other several times. This is of course the first occasion of a long successful series of love, which has culminated in getting united in a marital life. We all hope that the recurrence of this perpetual love will bloom propitiously with the same passion and more wisdom.

We all wishing you wholeheartedly the very best of all, looking forward to many many auspicious anniversaries to come.

God Bless all.